

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som ved tidligere Leiligheder fremhævet, har det i de Aar, der ere forløbne siden den sidste Krig, viist sig, at de almindelige Statsudgifter overstige de almindelige Statsindtægter med et ikke ubetydeligt Beløb. Dette Deficit er hidtil søgt dækket deels ved ekstraordinaire Skattepaalæg for enkelte Aar deels og for den største Deel ved Forbrug af Statens Activer. Det maa imidlertid ansees for almindeligt erkjendt, at en saadan stadig Forringelse af Statsformuen i større Omfang har store Betænklichkeiten, og man maa derfor være betænkt paa at søge det Beløb, hvormed Udgifterne saaledes overstige Indtægterne, dækket heelt eller idetmindste hovedsagelig ved en Forøgelse af Skatteindtagten gennem Paalæg af nye Skatter. Naar disse herefter faae en varigere Character, end de hidtil have havt, idet de maa ventes at ville gjentage sig i en længere Arrække, maa det ansees onskeligt en Gang for alle at faae en Regel for deres Udredelse, deels, fordi derved undgaaes de stadig tilbagevendende langvarige og tidsspildende Forhandlinger om Maaden, hvorpaa de fornødne Indtægter skulle tilveiebringes, deels fordi enhver ny Skattelov i sin Udførelse frembyder praktiske Vanskeligheder, der først lade sig overvinde ved Øvelse hos dem, der skulle udføre dens Bestemmelser, og ved at Befolkningen ved den gjentagne Anvendelse bliver fortrolig med Lovens Principer, saa at det er mindre heldigt, naar Skattelove fremtræde som midlertidige og kun bestemte til at gjælde for et enkelt Aar eller andet kort begrænset Tidsrum. Det kan derhos heller ikke lades ude af Betragtning, at det er af Betydning at have en Lov, der med Vished lader sig anvende til Tilveiebringelsen af overordentlige Hjælpemidler, naar Forholdene til en eller anden Tid kræve saadant, ligesom ogsaa til at bøde paa de Indtægtstab, som maatte bevirkes ved nødvendige eller onskelige Reforme af Skattelovgivningingen.

Det er ved en Bestatning af Indkomsten, at man ved Lovene af 21de Marts 1864 og 25de Juli 1867 har søgt de fornødne

overordentlige Tilskud til Statsindtægterne tilveiebragte, ligesom denne Bestatningsmaade har dannet Grundlaget for alle de Lovforslag om overordentlig Skat, der siden 1864 have været forelagte Rigsdagen. Det turde formeentlig ogsaa være erkjendt, at en Indkomstskat er særlig skikket til at danne et Supplement til de øvrige Statsindtægter. Men netop paa denne Skat mere end paa nogen anden finde de ovenstaaende Betragtninger i det Hele Anvendelse, og særlig med Hensyn til denne er det nødvendigt, at hele det Maskineri, der skal sættes i Gang, naar det ansees fornødent at paahyde Skatten, engang for alle er givet og ikke hver Gang skal gjøres til Gjenstand for fornyet Drøftelse og mulig underkastes Forandringer, der bevirke, at hverken Befolkningen eller de, der deeltage i Gjennemførelsen af Bestatningen, nogensinde blive ret kjendte med den, hvad der dog er en ufravigelig Betingelse for, at Gjennemførelsen kan blive nogenlunde tilfredsstillende.

Det er dette, der er tilfattet opnaaet ved det foreliggende Lovforslag, som kun indeholder de Regler, der skulle følges ved Udskrivning af Indkomstskat, naar en saadan skal svares, medens det er forbeholdt særlig Bestemmelse, hvorvidt Skatten i det enkelte Aar skal udredes og da med hvilken Procent. Lovforslaget er saaledes i sit Indhold væsentlig forskjelligt fra de to ovennævnte Love, ved hvilke et bestemt Skattebeløb blev udfikret, der fordeltes efter nærmere bestemte Regler mellem mindre Districter (Communer), hvorefter det paa hver enkelt Commune faldende Beløb lignedes paa de Skattepligtige i samme efter disses Indtægter. Uden nærmere at gaae ind paa dette Systems — det saakaldte Contingentsystems — Fortrin og Mangler, der saa ofte og saa udførligt ere drøftede, skal her kun bemærkes, at, naar der er Tale om, gennem en virkelig og ligelig Bestatning af Indkomsten at tilveiebringe Indtægter for Statskassen, er hiint System uanvendeligt. Saalænge Indkomstskatten er aldeles ubekjendt saavel for Befolkningen som